

Aïc, el primer crit de Nun

Text > RAMON MORENO

El grup musical Nun neix el 2021 fruit de la col·laboració entre la cantant gironina Núria Fossas i la guitarrista torroellenca Maria Oliver. Es van conèixer tocant a la Black Music Big Band i van decidir unir les seves inquietuds musicals en aquest projecte que va incorporar més tard Eli Pons als teclats, Pau Rosés al baix i Alberto Solé a la bateria, tots provinents del Taller de Músics. El grup combina sensibilitat, força i una clara voluntat d'expressió emocional mitjançant les seves lletres.

Després de quatre anys de treball intens, Nun ha publicat el primer àlbum, *Aïc*, amb el segell Cases de la Música, després d'haver participat en el concurs Sona9. El disc, disponible en format físic i a les principals plataformes digitals, consta de dotze cançons, que reflecteixen les diferents facetes del grup, amb lletres i melodi-

es que toquen temes com la felicitat, la por, l'amor, o la força interior i reivindicativa, en un format de *pop* melòdic d'autor.

L'àlbum *Aïc* inclou temes com «Mel i molsa», «Què pot passar?», «No puc més», «A les dones (que plorem a les fosques, soles i en silenci)», «Tant de bo», «Enrenou», «Pollock» o «Si no sentís», cançons amb elements de la música popular però una estètica contemporània, amb un so delicat i potent alhora.

El disc s'ha enregistrat a l'estudi saltenc Soundclub de Lluís Costa, amb una part enregistrada a La Marfà de Girona amb Gerard Pàkitsguitar.

Si bé *Aïc* és la carta de presentació de Nun, el grup té ja definida una proposta artística madura i arrelada, que ha consolidat en concerts arreu del país, amb una producció acurada i una sensibilitat que connecta amb els

NUN. *Aïc*.
Cases de la Música, 2025.

oients des de l'emoció, l'autenticitat i la intimitat.

MINI-STRESS. *Fent camí*.
Associació Empordanesa de Música Popular i Tradicional, 2025. <www.ministress.cat>

JUANJO BOSK. *Fàcil*. Microscopi, 2025. <www.juanjobosk.com>

Tot reivindicant la riquesa musical empordanesa

Text > R. M.

El grup empordanès Mini-Stress aplega deu músics amb una sòlida trajectòria en el camp de la música tradicional que treballen per recuperar i posar al dia la música pròpia del país. Ho fan amb instruments tradicionals, però amb arranjaments actuals, a la manera dels grups de ministrers, per acompanyar actes festius i «reduir l'estrès que pugui tenir

la gent». *Fent camí* és un disc que neix de l'amor per la música tradicional empordanesa, set temes que s'inclouen en l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, especialment de Lladó i Figueres. Destaquen sobretot tres poemes musicats de Montserrat Vayreda; una fusió de música i poesia que «permet reivindicar la seva obra i fer-la brillar en un nou format».

Acústic i autèntic Text > R. M.

Amb una dilatada trajectòria en el món de la música, que inclou grups referencials com Zulo i Àpid i un bon grapat de discos que el confirmen com un treballador incansable de la cançó, Juanjo Bosk (Figueres, 1976) presenta el seu nou treball en un format més acústic i despulat. *Fàcil* aplega set temes cantats en català i un emotiu homenatge a Antonio Vega amb «Una dècima de

segundo», que interpreta la seva veu característica i potent embolcallada de guitarres acústiques, percussions i harmònica. Franc tirador de la cançó catalana, Bosk reivindica les essències més dylanianes a «Roda que roda» i alguns temes amb lletres intenses, poètiques i reivindicatives, com «Com les utopies», i un record a Neil Young amb una versió en català de «Hey Hey, My My».